

07240 SANT JOAN

GALATZÓ

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

Revista mensual - Agost 1991 - Any V - Núm. 58

GALATZÓ

Publicació Mensual

Dipòsit legal: PM 431/86

La Vila, nº 25

07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:

Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell

Pere Barceló

Conxa González

Biel Frau

Bartomeu Moragues

Xisca Ramon

EQUIP DE

COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer

Miquel Mora

Ernest Fuster

Antoni Garau

Margalida Horrach

Antoni Ramon

Margalida Barceló

Biel Pérez

Onofre Martorell

Catalina Pont

Margalida Morey

Secció Esportiva:

Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:

Antoni Betti

VENDA D'EXEMPLARS:

Ses Cotxeries

Exemplar: 150 ptes.

Subscripcions: 125 ptes.

IMPRIMEIX

Taller Gràfic Eugeni.

C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Introducció

Al igual que en aquests darrers anys, ens veim amb l'obligació de treure al carrer un NÚMERO MONOGRÀFIC de la nostra Revista dedicat als grups culturals i esportius del nostre terme, a més de publicar el programa de les Festes. Tot això, com a contrapartida de la subvenció rebuda l'any passat per la Corporació Municipal.

Som ben conscients que el valor de la notícia en aquest número és mínim, tal vegada perquè encara tenim en ment les nostres recent finalitzades Festes Majors, però aquest és un preu que, tots els qui feim publicacions de tiratge mensual, hem d'estar disposats a pagar

Gràcies per entendre-ho.

Index

	Pàg.
Introducció e Índex.	2
Programa de Festes.	3
Grup S'Arbre.	4
Coordinadora per a la defensa de la vall.	5
Associació de la 3 ^a edat.	6
Currículum per a la Pau.- Patronat Municipal de Cultura. 7	
Grup de Teatre "GALL DE FOC".	8 i 9
Comissió de festes de Galilea.	10
Terra Alta. - Flors del salt.	11
Grup de Teatre "XINGONERA".	12 i 13
Taller clau - Futbol Sala.	16 i 17
Entrevista a BARTOMEU MOREY.	18 i 19
Autocross.	20

FESTES

D'AGOST

PUIGPUNYENT

A l'agost fa calor, i quan ens pega el xubec després del dinar amb la família, quan els ulls s'acliquen manera tan agradable, de repent sentim un esclafit, una tronadissa i deim: ja hi tornam a ser! Són festes d'agost que ens criden a alliberar l'esperit amb la convivència ciutadana.

Des d'aquest Ajuntament convidam tots els veïnats a participar en la disbauxa, la joia i l'alegria Setmana Gran de Puigpunyent.

Com sempre intentam oferir als puigpunyentins i galileus variades oportunitats perquè puguin fer i d'això es tracta precisament: de ser subjectes actius engrescats compartint la màgia encisadora de la estiuença.

Rock and Roll pels joves i pels roquers que mai no moren, melodies inoblidables per a ballar d'afits ritmes caribenys plens de sensualitat, cançons i balls de la nostra terra, competicions esportives i lúdiques, un programa per als nostres infants i el sopar popular, componen els aspectes essencials del nostre programa.

Volem expressar el desig i l'esperança d'aconseguir unes festes dignes en participació i entusiasme l'agraïment més sincer a les diverses persones, grups i col·lectius que han participat en la coordinació realització dels distints actes:

A la Revista Galatzó per la difusió del Programa de Festes.

Als joves que organitzen l'Autocross

A Merxe Muñoz i Gioia que coordinaran el dibuix infantil i juvenil

Al Grup de la Tercera Edat per l'exposició del Cinquè Centenari

Al Grup Gall de Foc que organitza el concurs de Fotografia, La Festa Infantil i la Vetllada Teatr

Als clubs esportius de Futbol i Futbol Sala per l'organització dels seus partits.

A Diego Arango per la col·laboració en la maqueta del programa

Als grups s'Abre i Terra Alta per l'organització del Gimkama

Aquest mateix agraïment a la col·laboració desinteressada de l'A.P.A., Revista Galatzó, Gall de Taller Clau, S'Arbre, Terra Alta i Regidors que estaran a càrrec del bar, i als comerços, possessores empreses i professionals que amb les seves aportacions contribueixen a fer unes festes populars i gratuïtes

DISSABTE DIA 10 A LAS 18 H.

Entrenaments d'AUTO CROSS

DIUMENGE DIA 11

17'30 H. Carrera d'AUTO CROSS

22 H. Emocionant VIATGE AMB GLOBUS des del Poliesportiu

DILLUNS DIA 12

21'15 H. PREGO de FESTES que pronunciarà el Batle.

21'30 H. CINEMA a la Plaça de Son Bru amb la projecció de les pel·lícules:

- Dibuixos animats - Las maravillas de la Naturaleza - Julia.

DIMARTS DIA 13

12 H. DIBUIX infantil i juvenil a l'Escola.

18 H. Inauguració simultània de les següents EXPOSICIONS:

- Concurs de Fotografia organitzada pel grup Gall de Foc.

- Objectes de Sud-Amèrica en commemoració del cinquè Centenari del Descobriment organitzada pel grup de la Tercera Edat.

- Exposició de pintura de l'artista Diego Arango.

Aquestes exposicions tindran lloc a la Casa de Vila i Casa de Cultura respectivament.

19'30 H. Partit de Futbol Sala: fills contra pares.

22'30 H. Vetllada de ball de bot amb el grup local "Flors d'es Solt"

DIMECRES DIA 14

19'30 H. Partit de futbol sala: filles contra mares

22'30 H. A la Plaça de l'Ajuntament, BERBENA amb els grups PA AMB OLI BAND I VICTÒRIA

DIJOUS DIA 15

9 H. TIR AL PLAT

11'30 H. MISSA MAJOR en honor a la Mare de Déu d'Agost. A continuació CONCERT de la coral ES TALLER.

18 H. Partit de FUTBOL entre els equips Puigpunyent F.C. i C. D. Son Cladera

22'30 H. TEATRE a la Plaça de Son Bru a càrrec del grup local "Gall de Foc" que posarà en escena l'obra original de Francesc Fuster: "Jesús que és de gran Ciutat!"

DIVENDRES DIA 16

18 H. Final de Futbolín i Billar als bars Es Pont i Ca's Patró respectivament.

19 H. Final CAMPIONAT DE TRUC al bar Ca'n Domingo.

22 H. SOPAR COL·LECTIU per a tot el poble d'una Vedella rostida a la Plaça de l'Ajuntament.

22'30 H. CONCURS DE COQUES.

A continuació entrega dels PREMIS DE NARRATIVA BREU i proclamació del PERSONATGE POPULAR DE L'ANY.

Seguidament, ACTUACIO MUSICAL amb els grups SAN FRANCISCO LORD BYRON

DISSABTE DIA 17

18'30 H. A la Plaça de Son Bru, FESTA INFANTIL amb l'actuació del Grup CUCORBA. També hi haurà jocs per a tots els nins assistents organitzats pel grup GALL DE FOC

22'30 H. BERBENA amb els grups JUANITO PERCHA I LOS COLGAOS, GALATZO I DREAMS AND LOVE

DIUMENGE DIA 18

De 12 a 19 GINKAMA. Inscripció fins dimecres dia 14 a Ca'n Domingo. L'equip guanyador serà premiat amb un viatge a Eivissa

22'30 H. CAFE-CONCERT amb NANDO GONZALEZ I JORGE D'AMICO a la Plaça de l'Ajuntament.

TRACA FINAL

GRUP S'ARBRE

Es grup S'Arbre, després de començar molt fort i dur a terme moltes d'activitats, a hores d'ara i amb un total de quatre components, s'ha quedat limitat i es dedica només a organitzar:

- Una GINKAMA per ses Festes d'Agost
- S'excursió de primer de Maig, (a ESTALLENCS)
- Sa pujada de nit en es GALATZÓ.
- I un concurs de BETLEMS per Nadal.

Per lliure fan moltes més coses, però com a grup i després d'uns quants intents fallits, (un d'ells fou s'escola de rappel) sols fan el que saben que serà ben acollit.

Fa un any que donen suport totalment a sa "Coordinadora Defensa de la Vall de Puigpunyent", malgrat que en un principi tots i cadascú d'ells hi participàs individualment.

Tenen previst obrir un centre d'esplai on, entre altres coses, hi haurà sortides de caps de setmana, excursions, un campament anual, visites a cinemes, concerts, exposicions i altres activitats que fomentin ses relacions amb altres persones.

Un d'aquests campaments està previst per l'any que vé juntament amb "Terra Alta".

També tenen ganes de fer un estudi damunt els al.lots i al.lotes entre 14 i 19 anys, per treure conclusions des seus desitjos per passar es temps, i fer qualque cosa més interessant que estar en Es Pont, o anar amb "VESPINO" de La Vila a Son Bru i de Son Bru a La Vila.

Hi ha dos punts que ells (es grup s'Arbre) voldrien aclarir:

- Un, és sa pujada en es Galatzó.

S'any passat noltros, ets organitzadors, no hi anàrem, i enguany n'hi ha anat un.

Ses nostres absències han estat justificades.

Però per altra banda pensam que es sol fet

d'organitzar i fer que es concentrin i preocupar-nos que qualcú sàpiga es camí, ja és suficient. No hi hem d'anar forçosament.

Aquesta és una de les primeres pujades al Puig de Galatzó.

- S'altre punt és s'excursió a Estallencs.

Hi ha hagut unes queixes perquè no controlàvem a tothom que anava a Estallencs, però des de sempre s'organització sols es fa càrrec de sa gent que surt quan es dona sa sortida.

Sa nostra obligació es guiar a qui no sap es camí (encara que tots els sabeu) i recomenam que ets menors vagin acompanyats.

Volem aprofitar aquesta pàgina per dir que desitjam que Puigpunyent es mantengui amb aquest grau de maduresa i unitat que hi ha entre tots, i que tots es grups facin feina com fins ara.

"NA POETA".

Ses Cotxeries

C/. MAJOR, 4 Tel. 614102

FRUTAS • VERDURAS
CARNICERIA • CHARCUTERIA
CONGELADOS • CONSERVAS
VINOS • LICORES
FERRETERIA • DROGUERIA

Puigpunyent

COORDINADORA PER A LA DEFENSA DE LA VALL DE PUIGPUNYENT.

A principis de setembre de l'any passat va córrer la notícia de que es volia construir un camp de golf a Son Pont. Dies abans els promotors havien presentat a l'Ajuntament un projecte que a més contemplava la construcció d'una important oferta complementària. La reacció popular de rebuig no es va fer esperar i es va manifestar en una assemblea que va tenir lloc dia 21 de setembre al Saló Parroquial, que va suposar el principi de la lluita organitzada contra aquesta forma d'especulació urbanística, i en la que es va constituir la COORDINADORA ANTI-CAMP DE GOLF, formada inicialment per devers una dotzena de voluntaris. La Coordinadora, sota el lema DEFENSA DE LA VALL DE PUIGPUNYENT, va assumir la responsabilitat d'ordenar i conduir les accions oportunes per tal d'evitar la construcció del camp de golf. Va començar així una etapa de molta feina i grans tensions, superada amb l'ajuda generosa de nombroses persones que, sense pertànyer a la Coordinadora, oferiren la seva col·laboració econòmica i humana a fi d'evitar el que entenien com un desastre ecològic. Es va recollir informació, es va consultar amb especialistes en temes ambientals i jurídics, es repartiren diferents fulls informatius per tot el poble, es recolliren firmes en contra del camp de golf, es presentaren al·legacions, vàrem difondre la nostra postura a través dels mitjans de comunicació (premsa, radio, TV), ens entrevistàrem amb els parlamentaris i autoritats competents, penjàrem cartells, cercàrem l'ajuda d'altres col·lectius ecologistes de Mallorca, i finalment es va arribar al final d'aquesta primera etapa: dia 30 de Gener el Parlament de les Illes Balears aprovava la Llei d'Espais Naturals, que qualifica els terrenys de Son Pont com a Àrea Rural d'Interès Paisatgístic i estableix la impossibilitat de construir-hi l'oferta complementària.

Era una primera victòria parcial per a la Coordinadora.

Els mesos següents foren de major tranquil·litat i els membres de la Coordinadora tenguérem més temps per reflexionar. Això ens va fer veure la conveniència d'assumir també la lluita contra qualsevol acte, situació o projecte que, vinguent d'on vingués, consideràssim fos un atemptat de prou entitat contra i l'entorn natural del nostre poble. Aquest ànim va tenir ocasió de manifestar-se clarament amb l'aparició de la "Reserva del Puig de Galatzó" i es materialitzà definitivament a la vint-i-duesena reunió de la Coordinadora, que tingué lloc el 10 de Juliol passat i en la que es decidí formalment prendre postura sobre la dita "Reserva". Com a complement d'aquesta decisió acordàrem suprimir de la nostra signatura la frase "anti camp de golf", la qual era obviament limitativa, i mantenir exclusivament el nostre lema "DEFENSA DE LA VALL DE PUIGPUNYENT", que si bé no aporta tota la precisió desitjable, si és ja prou clar i conegut.

Amb el pronunciament de la Coordinadora en contra de la "Reserva del Puig de Galatzó", actualment tancada per ordre de l'Ajuntament, i la notícia recent de que el projecte del camp de golf de Son Pont ha obtingut l'autorització de la Comissió Insular d'Urbanisme, és clar que la lluita actual de la Coordinadora es planteja en dos fronts. També és evident que n'hi ha d'altres en els que la Coordinadora no renuncia a intervenir en el moment en que les seves forces li permetin.

Darrerament, per tal de sanejar la nostra economia, hem posat a la venda camisetes que incorporen exclusivament el lema "DEFENSA DE LA VALL DE PUIGPUNYENT", i duen a l'esquena el nostre "NO" de peculiar disseny que de fet s'ha convertit ja en l'anagrama de la Coordinadora.

BARTOMEU MORAGUES

ASSOCIACIÓ DE SA TERCERA EDAT.

Começaren per fer unes quantes excursions a s'any, però ara...

- Vos heu fixat, en tot el que fan ara?

- És que no aturen. Sempre estan fent o preparant coses noves.

Tenen un "coro", i assatjen una vegada per setmana, ajudats per Antoni Ripoll, en Lluís Palmer, i na Margalida Ballester. En un principi, també contaren amb s'ajuda de na Conxa González.

Fan gimnàstica (dues vegades per setmana), amb sa direcció de na Joana Socias, i ajudats econòmicament (un 50 %) per es Consell Insular.

A Sa Pobla es va dur a terme una trobada de gimnàstica i "coros". Hem de destacar que sols s'escoltaren ses veus dels puigpunyentins, (no hi havia més "coros").

Dins aquest any, a més de sis excursions a s'interior de s'illa, també han fet viatges: a Menorca, Lourdes, i Suïssa.

Es Fogueró d'Alcúdia, Son Amar, Es Casino i una funció de teatre, (una de lladres i serenos) d'en Xesc Forteza, són ses sortides nocturnes d'es nostres estimats "PADRINS".

A Sa Sínia i, bastant sovint, tenen xerrades (sempre acabades amb una baranada).

En aquestes xerrades es parla d'història, medicina, i darrerament tots es temes han estat realcionats amb es descobriment d'Amèrica, (missioners mallorquins al Perú, tapisos Colombians...) tot acompanyat de diapositives.

Motivats per aquest tema tan interessant, s'exposició d'enguany en motiu de ses Festes de la Mare de Déu d'Agost, està composta per objectes americans (concretament del Sud). Tots ells aportats per Puigpunyentins.

Cada primer dissabte de mes es fa una reunió de sa junta directiva.

I anualment es fa una trobada de presidents i secretaris de ses comarques de Tramuntana i Ponent, de ses quals en Nofre Martorell n'és es delegat. Aquestes reunions sempre estan presidides per en Rafel Socias, (president de sa Federació de sa Tercera Edat de Balears).

Es lloc de trobada sempre es Sa Casa de La Vila.

També es va fer un sopar per concloure un torneig de truc amb sos esporlarins (que per cert foren els que guanyaren), i feren entrega dels trofeus (aportats per sa Conselleria de Sanitat i Seguretat Social), es cap de Sanitat, un funcionari i es nostre batle, (es d'Esportes excusà sa seva absència).

- Mirau si són atempts; és que no deixen res penjat.

Quan un d'ells està malalt, (ja sigui a ca seva o a s'hospital) es preocupen d'anar-li a fer una visita amb un obsequi.

Per a Nadal és obligat anar a dornar es Molts Anys a cada un des natus de Puigpunyent i Galilea que habiten a residències.

¡Ara vé lo bó!. Mai deixen d'entregar una targeta en motiu de s'onomàstica de cada un d'es components (que no són pocs) de s'agrupació da Sa Tercera Edat.

També hem de dir que mai han deixat de participar a ses beneïdes de Sant Antoni, i sempre solen fer una festa per "Carnaval".

Per si encara en tenguessin poc, tenen previst (ja tenen es permís de sa federació), montar un club de petanca. Es lloc seria (si es fés), a Sa Sínia, davant es portal de sa cuina. Aquest bosinet de terra està cedit per en Jordi Martorell Coll.

- Vos fixau quina "MARXA" que dú aquesta genteta?

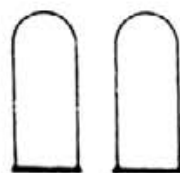
Supós que tots pensau com jo:

¡Déu faci que si puc arribar-hi, encara es mantengui tota aquesta moguda per poder-la disfrutar com ells!.

Entre tots, no deixem que s'acabi.

"NA POETA"

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

CURRÍCULUM PER A LA PAU

Prest farà quatre anys, el dia 12 i 13 de setembre de 1987, que naixia a Puigpunyent la diada del Currículum per a la Pau. Richard i Gioia foren els fundadors. Richard, el nordamericà amb arrels mediterrànies, acompanyat de Gioia, impulsà aquest moviment, des de la renúncia al seu bufet de misser i renúncia també a la seva bona posició econòmica.

Mèxic, Israel i Mallorca assenyalaren les escales del seu viatge. Puigpunyent obrí les portes als objectius del Moviment per a mentalitzar i conscienciar als nins, joves i sobre tot als universitaris en les actituds de Pau.

En aquest any hem tengut una nova edició del Currículum amb poesies, música i reflexió, malgrat que Richard i Gioia no visquin aquí, entre nosaltres. S'han instal·lat a Alaró, però els veim amb freqüència.

Els segueixen pensant amb Puigpunyent, com a seu del Currículum.

Els són idealistes. Somniem juntament amb ells, per un món, on per tot i sempre hi hagi Pau!

PERE BARCELÓ

PATRONAT MUNICIPAL DE CULTURA.

El Patronat Municipal de Cultura fou dissolt abans de les eleccions municipals de dia 26 de Maig, tal i com preveuen els seus estatuts, i actualment s'està preparant la constitució del nou Patronat que haurà de funcionar durant els quatre anys de la legislatura que acaba de començar. Concretament, en el ple ordinari de dia 17 de juliol, l'Ajuntament va prendre per unanimitat l'acord de convidar els grups culturals perquè nomenin els seus representants al Patronat, i poder fer efectiva posteriorment la seva constitució.

Podem dir que la trajectòria del Patronat en aquest darrer any ha estat de continuïtat respecte a la feina que s'havia fet els anys anteriors. S'ha repetit la convocatòria de treballs d'investigació sobre temes culturals relacionats amb el nostre municipi, i també la convocatòria del concurs de narrativa breu. S'han seguit organitzant festes populars (Els Reis, Sant Antoni, Carnaval, Sant Joan, Concurs de paelles, Festa de Cap d'Any), conferències, exposicions, concerts...

També es pot destacar que darrerament s'han aguditzat unes mancances que afecten des de fa temps el

Patronat. D'una banda la desigual participació dels seus membres en la feina i en les activitats que es duen a terme. De l'altra, la pobra resposta popular que troben algunes iniciatives del Patronat que, per la seva qualitat, mereixen una millor acollida. Es el cas, per exemple, del concurs de narrativa breu que en la darrera edició només comptà amb tres participants. Esperem que el Patronat que aviat es constituirà sàpiga superar aquestes dificultats i treballi amb encert per la cultura del nostre poble.

BARTOMEU MORAGUES

**Eléctrica
GENOVART**

*Instalaciones y Reparaciones
Eléctricas*

Salvador Genovart

C. Serral, 9
Tel. 61 43 98

07194 Puigpunyent

GRUP DE TEATRE "GALL DE FOC"

El passat diumenge dia 4 d'agost, sabent que el grup Gall de foc és reunia a partir de les 21'30 al "salón" per assajar l'obra de teatre: "Jesús que és de gran Ciutat" que es representarà el proper 15 del corrent dins el marc de les festes de Puigpunyent, hi vaig acudir per tal de tenir una entrevista informal en tots els seus membres.

L'ambient que es respirava era ja el dels darrers preparatius: decorats mig acabats, gent probant-se robes passades de moda...

I asseguts, una mica de qualsevol manera, ensatarem la conversa:

REVISTA: Com i quan va sorgir el grup de teatre Gall de Foc?

GALL DE FOC: va començar arrel de que "El Racó" va dur sa festa de la Tercera Edat en la que, anteriorment, sempre s'havia representat una obra de teatre, aquest any no era possible i entre noltros decidírem representar-ne una... i a partir d'aquí ens engrescàrem.

REV: Quina és la trajectòria desenvolupada: obres duites a terme i llocs on heu actuat?

G.F.: Començàrem amb un sàinet que es deia: "N'Arnau s'assistent", que va ésser representada per l'esmentada festa, després la duguérem a Estallencs. Posteriorment montàrem "Necessit una infermera" i la representàrem a Puigpunyent, Petra, Binissalem i Andraitx. La tercera fou "Especialitat amb homes" que just representàrem a Puigpunyent. En aquests moments estam preparant "Jesús que és de gran Ciutat!". Apart s'han fet col.laboracions amb "El Currículum per a la pau" i amb l'Escola a una festa de Fi de Curs.

REV: Heu dit que estau montant una nova obra. Quines possibilitats li veis?. Qué esperau d'ella?

G.F.: Que es senzilla, té un poc d'humor, sensualitat, innovacions... I esperam que surti bé i sobre tot que agradi al públic. I poder fer amb ella moltes sortides.

REV: Projectes de tot tipus: muntatges, organització, material...

G.F.: Si l'obra ens surt tot lo bé que noltros esperam, l'estiu qui vé sortirem per tota l'illa i ens

presentarem a qualque certamen i mostra e independentment fer-mos amb un bon equip de só i ampliar el nostre magatzem de material.

REV: Essent el Gall de Foc un Grup de teatre format per gent molt jove per qué fa un tipus de teatre tan tradicional?

G.F.: No estam d'acord amb això, perque propiament costumista sols vàrem fer la primera obra i tal vegada la que preparam actualment encara que té molts d'elements innovadors escenics que fan que en tenguí molt poc de teatre tradicional, i no en parlaem de "Necessit una infermera" o "Especialitat amb homes". Però has de pensar que al públic l'has d'avesar i hi has d'anar amb petites dosis. I noltros en definitiva ens devem a un tipus de públic que no esta avesat a un teatre de vanguardia.

REV: Com és que existint ja en es poble un altre grup de teatre que feia, més o manco, el mateix tipus d'obres, que era el Galatzó, en vareu crear un de nou.

G.F.: Noltros, en un principi, vàrem intentar que el director del grup Galatzó ens dugués els

essatjos, i en certa manera integrar-mos dins el grup... però no vàrem ésser acceptats i vàrem decidir partir pel nostre compte sempre amb el projecte de superar-los en el cent per cent.

REV: Quines són les innovacions que pensaveu aportar a lo que ja hi havia i si n'heu aportat alguna?

G.F.: No ens volíem tancar a fer domés teatre costumista, encara que desgraciadament per el que hem parlat de moment es així, volem arribar a fer un teatre més abstracte, més modern.

REV: Supós que dins un grup de teatre tan nombrós -són vint-i-un en aquets moments els membres que l'integren- hi ha gent amb interessos ben diferents. Què és en general el que es cerca, passar una estona entretinguda fent una activitat lúdica, creativa, o bé hi ha gent amb interessos i ambicions més fortes?

G.F.: En principi el que es cerca és passar uns bons moments, no havent d'estar sempre tancats dins un bar i al mateix temps intentar treure un profit d'aquests passatemps.

Rev: En demés d'aquest passatemps, teniu intenció d'aprendre més sobre teatre, fent cursets...

G.F.: Intents n'hi ha hagut... però a hores d'ara no es fa res d'això.

REV: En què vos fixau alhora de triar un obra, quin criteris seguiu?

G.F.: Tots els membres del grup la llegeixen o la llegim un dia en que hi som tots i elegim la que ens pareix millor a tots, que no és molt fàcil, i de fet et pots equivocar, pareixent-te una obra interessant després de la lectura i finalment no esser-ho tant, com és el cas de la de l'any passat. Sempre la realitat no es veu fins al dia de l'estrena.

REV: Una vegada triada una nova obra, quin és el criteri que es segueix a l'hora de repartir els papers?

G.F.: Hi ha un director d'escena, que és En Jaume Ripoll, i ell en funció de lo que coneix de cada persona i estudiant les seves possibilitats reaprteix els papers, sense haver-hi cap tipus de problemes.

REV: Relació amb les institucions: Ajuntament, Consell, Govern...

G.F.: Les relacions sols són en l'Ajuntament i pensam que són bones, no hi hagut mai problemes, ens hem entesos bé.

REV: Estau satisfets de l'ajuda que vos dóna l'Ajuntament?

G.F.: Respecte aquest tema hi ha diversitat de criteris, per una part n'hi ha uns que opinen que sí, que es suficient, per altre hi ha els que pensen que és insuficient, que l'ajuda de l'Ajuntament no és tal, si no que el que fa és comprar, amb la subvenció, una nit de teatre i una nit de bar a les festes.

TEXTE: CONXA GONZALEZ
FOTO: ANTONI RAMON

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

*NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA*

Carretera de Puigpunyent, Km. 14 - Teléfono 61 40 57

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - PALMA

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

COMISSIÓ DE FESTES DE GALILEA

La Comissió de festes de Galilea va esser constituïda fa aproximadament dotze o tretze anys encara que el president, en Vicenç Martorell, en fa més de trenta-cinc que participa en l'organització de les festes patronals. Abans ajudava el rector del poble.

A part d'aquestes festes patronals que se celebren per setembre i que, indiscutiblement són les més sonades, la comissió també es fa càrrec de l'organització de la cavalcada anual del Reis i de la festa de Carnaval que, amb una tradició relativament curta, és en camí de convertir-se en una de les manifestacions més arrelades i consolidades de tot el municipi.

- Quin són els principals problemes amb què topan a l'hora d'organitzar les festes, especialment la festa Major?

Un dels problemes bàsics és l'amenaça del mal temps, la inestabilitat. Pràcticament cada any en ha de sorprendre qualque ruixat.

Una altra de les nostres preocupacions és que el president ja és d'edat i a poc a poc se l'haurà de suplir en el treball que realitzava, que no era poc!

Els focs artificials fa un parell d'anys que també ho són un problema pel perill que suposen, ja que el camp no està net i poden provocar incendis.

- I la qüestió econòmica?

Econòmicament més o manco compensam, no ens podem permetre segon quins luxes però feim esforços per no perdre-hi. Evidentment la base dels nostres ingressos són els confreres que, probablement superen ja la xifra de 300.

- Quina és la vostra postura davant l'interès manifestat per l'Ajuntament d'aconseguir que les festes de Galilea també fossin gratuïtes?

Noltros no som contraris a la subvenció de

l'Ajuntament sempre que no es perdi qualitat.

Estam disposats a estudiar el tema i, si es du endavant, a col·laborar amb l'Ajuntament.

Enguany no ho hem fet perquè hem cregut que era massa precipitat ja que suposava un camí important de plantejaments

- Quins són els membres que integren aquesta Comissió?

En Visenç Martorell, que és el president, en Nofre Cunill, en Jaume Pujol, en Joan Martorell en Miquel Bordoy, en Bartomeu Roca, en Josep Palmer, en Tomàs Ortega i en Julià Ortega.

- Hi ha entre vosaltres una distribució de funcions més o manco clara?

No, podem dir que no. Feim quatre o cinc reunions anuals on cadascú aporta idees sobre el muntatge de les festes encara que del tema de les contractacions se n'encarrega bàsicament en Josep Palmer.

Després uns dies abans sí que ens distribuïm les feines d'organització de cada acte.

- El programa d'enguany presenta alguna innovació important respecte als anys anteriors?

En general seguim més o manco dins la mateixa línia de cada any: una berbena, una actuació teatral, un espectacle folklòric... el que són les festes de poble.

Probablement allò més innovador enguany, sigui la cursa de cotxes teledirigits.

- Voldríeu afegir qualque cosa més a aquesta conversa?

Sí, voldriem agrair l'ajuda de tots els col·laboradors, així com la subvenció de l'Ajuntament i l'actuació que el grup de teatre Xingonera realitza.

CATALINA PONT

TERRA ALTA

Com molts ja saben Terra Alta és un grup cultural que es dedica a compartir el temps lliure fent diverses activitats per fomentar dos objectius bàsicament: donar alternatives creatives i divertir als nins, fomentant els valors que sorgeixen de la convivència.

Durant el curs 90-91 han treballat diversos tallers ja que els al.lots, que són uns 30, estan dividits en dos grups, per una simple raó, que per la poca quantitat d'infants que participen, hi ha una gran diversitat d'edat.

El grup dels més petits, amb edats compreses entre els sis i els deu anys tenien previst, per elecció pròpia, realitzar un petit taller de jardineria a l'aire lliure, just al front del local, però a causa del mal temps no es va poder fer i ells mateixos varen escollir una nova activitat que va ésser la d'un petit teatre de titelles, amb guió propi, que tot s'ha de dir, va sortir molt bé.

Per altra banda els més grans seguint el mateix

sistema d'elecció, varen escollir un taller de cuina, però per les dificultats d'infraestructura i els preparatius de la Festa de Nadal també va quedar suspès. Finalment es varen dur a terme dos tallers: un de recollida i enquadernació de jocs populars, contats pels mateixos galileus que hi jugaven fa anys, i l'altre de mobiliari el qual va servir per renovar el nou local del campanar de Galilea.

Complementant totes aquestes activitats s'han fet algunes excursions de cap de setmana; a la primera i per obrir el curs es va anar a S'Estanyol on s'hi va decidir quins tallers es farien durant el curs, i per Pasqua varen pujar al Castell d'Alaró.

Finalment acabaren el curs amb una acampada a Menorca de sis dies al Barranc de l'Algendar on continuaren fent activitats i jocs

ANTONI BETTI

FLORS DEL SALT

La nostra Agrupació Folkldrica, ressuscitada fa pocs anys, és filla de la que a inicis dels anys cinquanta es va crear amb tenacitat i amor al poble i que ha anat cantant a Puigpunyent, dins les Illes i a qualque zona del Llevant de la Península.

Prengué el seu nom d'Es Salt, racons prodigiosament verds, fecundats per la cascada incansable d'una aigua tèbia convertida en fontanella, que són part dels jardins de Son Fortesa, d'on neix la temperamental Riera, i d'on brolla la daba fèrtil per a la Vall Puigpunyentina.

D'aquest racó frondós, que la "mà de Déu i l'home els feren Paradís" neix també com a aigua serena i megestuosa, que va a beure als cocons dins el llit de la Riera, la dansa dels nostres balladors que l'interpreten a vegades, com a dansa senyora i cerimoniosa ò l'alternen amb el vall vigorós de fogositat, força i desbordament de torrentada.

Els balls de Flors del Salt, la seva música, les seves dones, els seus esbrinats joves són l'aura de na Fàtima màgica, són els ressons del Comellà pelat del Piconar, són melodies del boscatge atapat de Son Fortesa, són cabellera real del mític Galatzó, són pregàries íntimes

del batec del cor puigpunyentí.

L'à tendresa dels nins més petits que dancen, els cosos esbelts i àgils de les jovenetes, els ritmes senyorials o remolets dels pares i mares, creen i recreen una coreografia tradicional i nova que, malgrat sigui en poques vegades a l'any, uneix present i passa, infantesa, joventut i maduresa, família, història amb el futur.

Flors dels Salt fa vibrar als que ballen i als que els contemplen, fa empatitzar amb els arrels més profunds del nostre ser històric, ens fa traslladar el món del somni i dels valors que no hauríem d'haner pedut; sempre i tant tenguem el coratge d'obrir els ulls i desapassionadament contemplar-ho.

Sabem que és difícil mantenir l'organització. La convivència no és gens fàcil. Asatjos, dedicació constant i callada, disciplina, llibertat i iniciativa personal no són sempre bones campanyes de camí. Vos volem encoratjar perquè la nostra Vall Puigpunyentina segueixi ressonant l'alegria de les vostres cares, el sonriure dels nostres balladors, l'agilitat dels vostres ritmes i el sentit de poble que vos identifica.

P. BARCELÓ.

GRUP DE TEATRE "XINGONERA"

Després d'un molt agotador calurós dia seure-se a la fresca del bar de Can Manolo (encara que estàs tancat -era dilluns-) resulta, per si mateix, gratificant. I encara ho és més si mantens una animada, i interessant, conversa amb els membres del grup de teatre Xingonera en la que expliquen la seva història, els seus projectes, les seves inquietuts, tal com, encara que molt resumidament, intentaré traslladar aquí:

REV: Com i quan va surgir el grup de teatre Xingonera?

XINGONERA: Creim que va ser l'any 79, ara fa uns dotze anys, en que un grup de joves, tres atletes i tres atlots, per ses festes, férem una escenificació de cançons de "La Trinca" i en la que per presentar-mos, sense saber massa bé com, vàrem donar aquest nom, que és una deformació de la paraula sangonera.

REV: Veig que, en realitat, tot això va començar com un joc. Quí era els quí hi ereu?

XIN: En aquest primer espectacle, de gent d'ara, del grup sols hi ha En Joan de Can Carles i Na Cati Pont. Però, el Nadal següent ja representàrem, curiosament, "El metge a garrotades" i llavonces ja hi va haver incorporacions.

REV: I aquí, a Galilea, no hi havia antecedents, no hi havia tradició teatral?

XIN: Fa molts d'anys la gent es juntava ocasionalment per representar una comedia, gent sempre completament diferent i també havien passat molt d'anys sense que hi hagués res.

REV: Com a tal grup, quina trajectòria heu desenvolupada?

XIN: Hem fetes unes quinze obres, més o manco una cada any, l'any que férem més feina va ser l'any 80 en que anàrem a nou pobles diferents i al mateix temps que feiem sortides preparàvem una nova obra: "la pesta", que era l'obra en que tenguérem més gent actuant, com a quinze o setze. I es pot dir que a partir d'aquí les energies del grup varen decaure, i ja fa bastants d'anys que vàrem decidir no passar-mos en les sortides. Hi ha obres, com "Cavallet quan eres jove", que les hem representades més de vint vegades, mentre que d'altres, desgraciadament, sols

les hem representades sols un pic, aquí per les festes.

REV: Què estau fent en aquets moments?

XIN: Estam preparant "El metge a garrotades", novament, que creim que és una obra que ens pot permetre divertir-mos a noltros mateixos, i això és molt important. Es una obra que no presenta dificultats de memòria, que és fa amb il.lusió i, com ja hem dit, ens diverteix.

REV: Projectes de futur.

XIN: No hem reflexionat massa sobre el tema. En principi estrenar l'obra aquí, sorprendre al públic, divertir-mos i després, com esperam que quedi molt digna, molt presentable, treurer-la a fora, però sempre mirant-mos molt amb les sortides, triant. Perque, si bé, les experiències que hem tengudes han estat positives, la majoria, ni ha d'altres que no, i pensam que no val la pena fer teatre amb males condicions d'escenari, de local, de públic. Un bon local és el teatre d'Andraitx i endemés hi ha un bon públic, amb afició.

REV: Per qué feis teatre costumista, tradicional?

XIN: La única explicació que hi ha és que si volem fer teatre en mallorquí no n'hi ha més, és un tema difícil, lo seu seria poder triar dins moltes opcions, i no hi són. Per altra banda les obres s'han d'adaptar al grup de gent que tens, i a les circumstàncies del grup en cada moment. I el problema és també que no hi ha producció nova de teatre mallorquí, hi has d'anar cercant traduccions i és costós i difícil. La sortida tal vegada és fer montatges propis, i això és

un camí que en certa mida pareix que iniciam amb aquesta obra. Ja que encara que respectam el text feim innovacions.. que ja se veuran, i a partir d'aquí per ventura arribi el moment, en que sí, ens decidim a fer producció pròpia, que seria molt desitjable, encara que suposaria un esforç molt gros per part de tots i sobre tot molta dedicació. I tots sabem que això és un greu problema, a tots ens manca el temps, hem de fer els assajos tard, acabant a la mala hora. I fer teatre amb aquestes condicions, es fotut, és difícil.

REV: Què és el que vos mou a fer teatre?

XIN: El que ens ha mantengut és el compromís amb el poble, amb la comissió de festes, amb les nostres festes de setembre. I llavors que al cap i a la fi, quan l'obra surt hi ha tota una gresqueta, tot aquest ambient del teatre, de l'estrena, hi ha tota una sèrie de solituds. És com una xispeta que et fa continuar. I també l'aplaudiment del públic és molt gratificant.

REV: Veig que dins el grup hi ha actors amb una certa entitat. Heu fet cursets, pensau fer-ne...?

XIN: La veritat és que hi ha gent que té una certa gràcia natural per el teatre, com a gent de muntanya que som. Cursets no n'hem fet mai, perquè ens vé just, just, treure temps per fer els assajos... Ara, tampoc estam tancats a la possibilitat de que qualcú vengues a dirigir-mos, a aportar coses noves.

REV: Quin criteri seguia a l'hora de triar una obra?

XIN: Estam molt condicionats al nombre i tipus de personatges, perquè desgraciadament no

tenim noves incorporacions de gent jove que fassin que cresqui el grup.

REV: Quin tipus d'ajudes teniu?

XIN: La subvenció puntual de l'Ajuntament i n'hem tengut qualcuna de Consell, i en aquests moments és suficient encara que hi hagut moments que n'hem tengut que passar de la nostra butxaca. Ara, també, estam entrant dins una nova fase en la que invertim els doblers del grup amb material, vestuaris... i creim que això ens pot ajudar a fer coses noves, diferents.

Queden moltes coses dintre el "cassette" que per manca d'espai és impossible reflexar aquí. A una propera ocasió seguirem la conversa.

TEXTE: CONXA GONZALEZ

FOTO: ANTONI RAMON

**EUNA
ELECTRONICA**

T.V. COLOR • VIDEOS • ELECTRODOMESTICOS

Servicio Asistencia Técnica

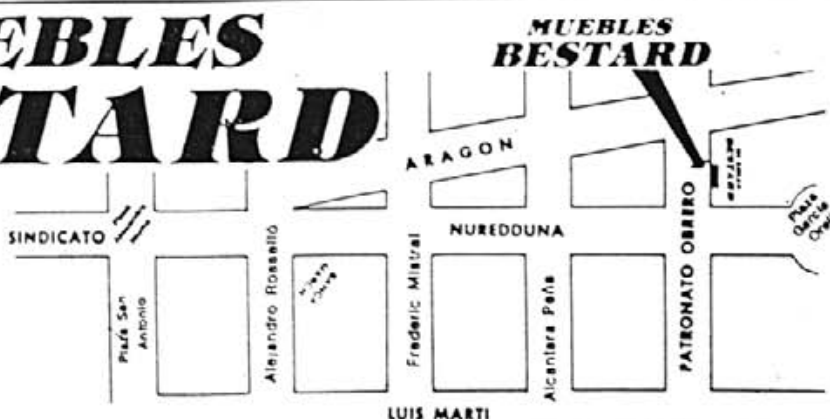
Gabriel Pujals

Camino Vecinal Son Rapinya, 83
Teléfono 79 21 60

SON RAPINYA
Palma

**MUEBLES
BESTARD**

Patronato Obrero, 24
07008 Palma de Mallorca
Teléfono 770614

TALLER CLAU

El Taller Clau que en un principi la seva activitat principal va esser les titelles, a hores d'ara ja és una activitat totalment nul·la. La principal atenció del Taller Clau, ara, recau damunt el tema de la música: un treball que du molta feina i dedicació, i gràcies en aquesta feina es va arribar ha aconseguir formar un grup musical anomenat "Sempre n'hi ha un que pastura" que va començar essent una ajuda per a les titelles, i entre altres actuacions en es nostre poble.

Dins aquest Taller de música que no s'ha desfet, encara que el grup estigui inactiu, hi ha un grup de persones que hi treballen força, ells són: En Xavier Picó, En Joan Guillaumet, Na Margalida Ballester, En Salvador Llabrés i en Xavier Barceló que acaba d'entrar ara en el grup.

Durant aquest any el Taller s'ha reunit els dijous de cada setmana a l'Ajuntament Vell per assetjar tot el temps lliure del que disposen, que no és molt.

Aquest Taller musical quan encara era un grup, va

rebre unes subvencions que varen servir per comprar dos "micros" i un monitor suficients per fer unes quantes actuacions.

L'objectiu principal d'aquest Taller musical es arribar a formar un grup de música estable i així nosaltres poder gaudir de la seva música.

MARGALIDA BARCELÓ

FUTBOL - SALA

Per Biel Frau.

Ens trobam a un entrenament de futbol-sala. A la pista nova del Poliesportiu es poden veure un floret de nins i nines que, amb el balon als peus, fan una cosa tan bonica com és l'esport.

Per allà hi podem veure en Gabriel Flaquer, entrenador, àrbitre, president i lo que faci falta del futbol-sala de Puigpunyent. Amb ell xerram, i també amb Tomeu Morey, coordinador entre l'equip de Bàsquet (de quin club depen estatutariament l'equip de futbol-sala) i el futbol-sala, amés de col·laborador del mateix i, en l'estiu, monitor de l'escola de futbol-sala.

GALATZO. Biel, fe-mos un balanç de la passada temporada.

GABRIEL FLAQUER. Per començar cal dir que l'esport s'ha de fer per l'esport, i no s'ha de competir per l'euforia de guanyar. Vam guanyar no més cinc partits, i estam tan contents quan guanyam com quan perdem.

D'aquesta manera hem aconseguit que de pocs

com erem, ja siguem molts.

G. Quans de practicants hi ha normalment al nostre poble?

G.F. Per l'estiu, normalment són devers trenta practicats habituals, a pesar de que només disposam s'un equip federat, que és el benjamí. Enguany tenim pensat federar un equip d'infantils, que en un principi havia d'esser mixte, és a dir, de nins i nines, perquè hi ha al·lotes que tenen molt d'interés en jugar, però els seus pares no ho han volgut.

G. No han volgut que jugassin a futbol-sala o no han volgut que ho fessin a un equip mixte?

G.F. Déu esser que és un equip mixte, però cal dir que és un esport que si es juga com cal, és molt net i no hi ha contactes.

G. I ens has dit que només teniu federats els benjamins?

GF. El nostre problema és que les edats ens limiten molt. Els equips han d'esser de vuit jugadors, i cada categoria només compren dues edats així per exemple, els benjamins ho són els de vuit i nou anys. Així, federats de Puigpunyent, al nostre equip només en tenim tres.

Un altre problema és que els pares no tenen molt d'interés en que els seus fills facin esport.

G. Com està l'aspecte econòmic?

GF. Els uniformes les aporta el club de bàsquet, els pares posen els cotxes als desplaçaments, l'Ajuntament únicament aporta les instal·lacions, els arbitratges són gratuïts (el Govern Balear cobreix tots els del futbol base), els al·lots se paguen la mutualitat, i jo compr els balons.

G. Una pregunta típica: què és més important, saber guanyar o saber perdre?

GF. Jo crec que és igual d'important.

TOMEU MOREY. (Que ja participa activament a la nostra xerrada). Són conceptes bastant distints. Jo ho he vist a un equip de bàsquet: la derrota l'acceptàvem bé, però la victòria la creiem massa.

GF. S'ha d'ensenyar a la gent petita a saber perdre.

TM. I a saber guanyar.

GF. També.

TM. Normalment s'apren més aviat el saber perdre, però mai estàs preparat per ensenyar a saber guanyar.

G. Quina gent col·labora, apart de voltros, amb el futbol-sala?

GF. Aquest any, en Sebastià Garau i un altre, també de Galilea, s'ocuparan dels infantils. Per una altra banda, tenim en Jaume Mercadal i en Pau Bosch que són els delegats.

G. Tomeu, som funciona això de l'escola de futbol-sala?

TM. Va conjunta amb l'escola de bàsquet. Cada nin o nina s'apunta a lo que vol, a bàsquet o a futbol-sala. Després feim dos torns. A la primera hora tenim els nins menors de 10 anys, i a la segona els majors.

G. Són molts que s'apunten?

TM. Enguany, a l'escola de futbol-sal hi devia haver devers 32 ó 33 infants, i cal dir, que dels apuntats a futbol-sala majors de 10 anys, devers un 25% eren nines.

G. Amb quin interès venen a aprendre a jugar?

TM. Apart els que després estaran a l'equip de futbol-sala, els demés venen per passar el temps i fer esports, no per poder jugar després.

G. Com es mantén, econòmicament, l'escola de bàsquet i futbol-sala?

TM. Està subvencionada per l'Ajuntament, apart, els menuts pagan 500 pts. d'inscripció. I al final de la temporada feim un fi de festa amb diplomes i camisetes gravades per repartir entre els alumnes de l'escola.

G. Qui sou els monitors?

TM. Na Cati Sampol i jo. Els dos primers anys ho ferem desinteressadament, però des de que tenim subvenció, lo que sobra ens ho quedam els monitors.

G. Gràcies a tots dos, i a seguir ensenyant lo

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

Plaza Pio XII
Tel. 614187

GALILEA

taller de rotulación

Fábrica, 21 Telfs. 28 03 03 • Palma

- decoración
- murales
- furgonetas
- pancartas
- vallas
- fachadas
- serigrafía

ROTULOS POR
ORDENADOR

SOCIETAT DE CAÇADORS

Escriure sobre la Societat de caçadors es fa difícil, quan no complicat, si tenim en compte que la situació actual és exactament la mateixa a la dels darrers anys.

Als problemes "habituals" de cada temporada de caça, tal són els casos dels caçadors fortius, la selvatgina o la poca assistència de socis a les reunions, pareix que s'ha d'afegir el cansament i els reiterats avisos de dimissió del president de la Societat, en Jordi Martorell Frau.

Malgrat tot això, la Societat compta amb un número significatiu de socis ja que, com ja informàvem en el darrer número d'aquesta Revista, el passat dia 12 s'entregaren un total de 54 noves llicències de caça per l'actual temporada.

Així idò, esperem que ben aviat tots aquests problemes tinguin una ràpida solució i tots els associats a la Societat de caçadors puguin caçar tantes peces com anys de vida.

T. B.

FUTBOL

Per Biel Frau

El futbol, aquí dins Puigpunyent i al igual que a la major part de pobles de l'illa, és de sempre l'esport més ben acceptat per part del públic. Aquí tenim equip des de fa molts d'anys, però, darrerament, una sèrie de problemes, entre ells el més greu el de la manca de futbolistes, han fet que quasi es desfés l'equip per al proper any.

Des de fa molt de temps, hi ha una persona que està lligada a l'equip del nostre poble, primer com a jugador, ara també com a entrenador. Ens referim a Pedro Martorell Moragues.

GALATZO. Pedro, resumi-nos l'aspecte esportiu de la passada temporada.

PEDRO MARTORELL. A la temporada passada el començament fou bastant dolent degut a la manca de jugadors els quals foren fitxats a mitjana temporada i amb alguns problemes es pogué mantenir la categoria de Segona Regional.

G.I econòmicament?

PM. L'aspecte econòmic està bastant malament degut a la poca presència d'espectadors, i s'ha acabat la temporada 90-91 amb un important dèficit, que s'espera cobrir amb la subvenció de l'Ajuntament i el lloguer de les valles publicitàries del terreny de joc.

També cal ressaltar que les despeses de la propera temporada seran més elevades, doncs els gastos de la federació s'han incrementat bastat.

G. Explica-nos un poc el problema de manca de jugadors.

PM. Fa uns anys que hi havia en aquest municipi uns equips de futbol de categoria juvenil, infantil i aleví, però el dia d'avui tot això no hi és, per la qual cosa n'hi ha una cantera de jugadors del poble. Els joves no estan interessats en jugar a futbol i els pocs que s'interessen no tenen les qualitats idònees per militar a la Segona Regional. Per tot això, es fa necessari dur-los de Palma o d'altres llocs.

G. Com funciona l'estructura interna del Club?

PM. El President de Club és el Sr. Salvador Matas Vila, i el Secretari en Josep Ramon Marques, els quals estan assistits pels entrenadors Pedro Martorell Moragues i Antoni Perrucci, mentre que el número de jugadors fitxats és d'uns 18, dels quals n'hi ha vuit de fora poble.

G. Quina és la categoria i els propòsits per a la temporada entrant?

PM. Actualment estam a la Segona Regional i els propòsits són els de mantenir-nos i quedar en una

"El C.D. Puigpunyent en els seus millors temps".

posició còmoda per evitar el descens.

G. Com són les relacions entre els jugadors?

PM. La temporada passada fou una de les millors en aquest aspecte, i el que no es podia dur a terme els anys passats fou possible aquest any.

G. Quina és la teva opinió del camp de futbol?

PM. L'estat de terreny de joc és bó, així com la dels vestidors. El manteniment de tot està a càrrec dels serveis municipals de l'Ajuntament, llevat de marcar el camp que ho feim nosaltres els jugadors.

G. Com estan les relacions amb l'Ajuntament?

PM. Per part de l'Ajuntament hi ha una bona disposició per ajudar al Club i sempre que s'ha sol·licitat alguna cosa s'ha aconseguit, si bé creiem que degut al deficient aspecte econòmic del Club, s'hauria d'augmentar a la subvenció que ens concedeixen.

G. Vols afegir res més, Pedro?

PM. Sí. Fa unes vuit o nou temporades, tot el pes de la burocràcia del Club i de la preparació dels encontres, manteniment en general del Club, estava a càrrec d'en Pedro Martorell i d'en Julià Alemany, però dos mesos abans d'acabar la temporada passada, el Sr. Alemany deixà el Club per una sèrie de circumstàncies que pensam no tenien ni molt menys la importància que aquest senyor els hi donà i que no eren excusa per deixar el Club, doncs ha estat un problema més que afegir als ja existents, sinó que els

Sr. Alemany en lloc de deixar-nos penjats ens hauria d'haver ajudat a solventar les diferències existents i donar al Club una solidesa que no tenia.

També hi ha que dir que durant el mes de juny, en Pedro Martorell organitzà uns partidets al camp de futbol amb la finalitat de captar més jugadors però fou un fracàs ja que l'interès dels joves és mínim i no tenen les qualitats adequades.

També pensam que la Revista Galatzó, donat el seu àmbit d'influència, seria molt interessant i molt profitós pel Club que fés una campanya per a dur més gent als partits i que ens ajudàs amb la captació de nous socis per a la propera temporada 91-92.

Queda dit. Gràcies Pedro.

ENTREVISTA A BARTOMEU MOREY

- Club de Bàsquet Galatzó Puigpunyent -

REVISTA: Quants d'anys fa que el Club de Bàsquet funciona?

B.M.: Fa uns deu anys, ara quan férem l'estatut del club va ésser el 83.

REV: Per què es va crear el Club?

B.M.: El Club ja funcionava feia anys, i aquest any 83 férem els estatuts per poder tenir altres branques esportives com el futbito -futbol sala actualment-, essent En Josep Mª Pérez, el president, En Miquel Ramón, el tresorer; En Salvadore Ramón, En Pere Martorell i jo mateix, els vocals.

REV: En aquests anys que s'ha fet?

B.M.: En principi sols hi havia un equip femení, a partir d'aquí en férem un de minis, infantil i cadet, vàrem arribar a tenir quatre equips i també férem un de cadet d'atlots, senior masculí, més dos equips de futbito. I devers l'any 85-86 va ésser el moment més important del Club, amb més gent jugant i amb més equips.

REV: I actualment, com està el Club?

B.M.: El Club està bé com a tal, però molt malament d'equips, ja que tan sols funciona un de seniors en bàsquet i el futbol-sala no n'hi ha perquè ho du una altra persona. Per altra banda hem montat L'Escola de Bàsquet, ara fa tres anys, en principi sols de bàsquet i en aquests moments també futbol-sala.

REV: Com funciona L'Escola de Bàsquet?

B.M.: Subvencionada per l'Ajuntament, els atlots pagan actualment cinc centes pessetes d'inscripció, i amb aquests doblers, més els de l'Ajuntament, cobrim totes les despeses de material, de les camisetes que regalamos, del diploma que els hi donam, més la festa que feim de fi de curs. I els doblers que queden són pels fons de Club de Bàsquet i des de l'any passat els monitors Catalina Sampol i jo mateix cobram una quantitat simbòlica (10.000 pts l'any passat).

L'Escola ha funcionat el dilluns, dimecres, dijous i divendres de 19 a 21 hores, en dos torns diferents segons l'edat dels alumnes.

REV: Quina projecció cap al futur té aquesta Escola?

B.M.: En aquests moments no en té massa, de cara en el futur del bàsquet local, ja que com hem dit no hi ha equips, Ara bé, les mares ho demanen i l'Ajuntament ens condiciona a que l'Escola tenguí una continuïtat.

REV: Quins projectes té el Club?

B.M.: En aquets moments no n'hi ha perquè sols podem funcionar amb un equip de senior masculí. I intemtam agontar-lo per tal de que el Club no acabi, ja que després seria molt difícil tornar a començar de bell nou.

REV: Per què està tan malament el bàsquet?

B.M.: Perquè des de que ho du el Consell Insular ens posa unes limitacions a les edats dels jugadors que fan que hi hagi deu o dotze nins o nines, que vulguin jugar, i que es duguin sols un any. I això en aquest poble és impossible de trobar.

REV: He sentit a dir que la decadència de l'esport en general i del Club de Bàsquet, en particular, es deguda a la falta de recolzament de l'Ajuntament. Què opina el Club de tot això?

B.M.: La meua opinió és que no és així, ja que ens subvenciona els arbitratges i l'Escola de Bàsquet. Tal vegada hi ha una manca de contacte amb el Club per veure el que passa, per veure de trobar una solució e intentar de dur gent de fora per poder fer el número necessari de jugadors per fer un equip.

En Bartomeu Morey quan entrenava l'equip de mini-bàsquet femení

REV: En el moment que el Club tenia tanta força, rebia cap ajuda de l'Ajuntament?

B.M.: No, crec que no. El Club es financiava autonomament, amb inscripcions, socis, anuncis a la pista, rifes... funcionàvem a l'antiga, ens movíem i funcionàvem molt bé.

REV: Es estrany que el moment d'ajuda econòmica coincideixi amb la decadència del Club. Pot ésser que les facilitats envers d'estimular el que facin sia acomodar a la gent i per tant decaure?

B.M.: No, de cap de les maneres. La decadència es deguda al que ja hem parlat: a la manca de jugadors i al canvi de condicions ja que com he dit a passat tot a mans de Consell Insular i abans era la Federació d'Esports qui s'en cuidava de tot això.

REV: Vaig veure al darrer número de la revista un article teu en el que parlaves de l'abandon de les instal·lacions esportives. Creus que el fet de que el nou regidor d'esports sia un esportista pot solucionar aquest tipus de problemes?

B.M.: Crec que efectivament té ganes de arreglar-ho, d'estar-hi a damunt, ja que ho veu, perquè hi habita i en certa manera s'ha compromés públicament a través d'una entrevista que li vaig fer.

Esperam i desitjam que entre uns i altres es trobi solució a tots aquets problemes ja que és una llàstima disposar d'unes instal·lacions gratuïtes i deixar-les perdre per manca d'atenció. Al mateix temps seria lamentable que el Club desapareguessi per no haver-hi equips, ja que pens que l'esport és una bona manera, tan físicament, com a psíquicament d'ocupar el temps d'oci dels nostres atlots.

CONXA GONZALEZ

ELECTRICA JORDI

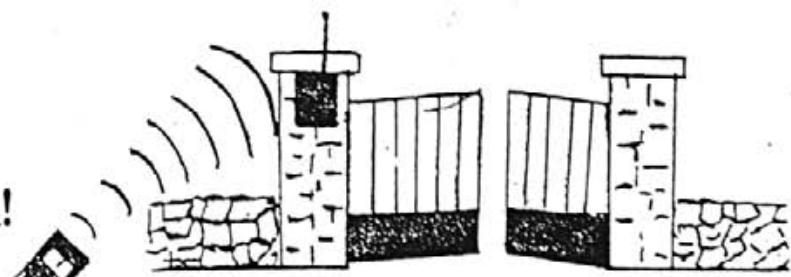
PUIGPUNYENT

Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes

AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables
basculants

verjas
corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

AUTOCROSS.

Per Biel Frau.

En principi eren quatre boxos amb els seus vells atuells. Ara ja no se'ls considera tan boxos, i els seus aparells, tal volta igual de vells, cada cop són més ràpids i competitius. Són els enamorats dels cotxes i la velocitat.

Això sí, no confonen "la velocidad con el tocino", i sabedors de que a la carretera no es pot córrer (aquest cuquet que duim, aquest cuquet!), van decidir d'organitzar proves automobilístiques per espasar-se el cuquet. I així va començar el renou i la pols pels veïnats, i els mals de caps, suades, empipaments i, també, alguna alegria per aquests joves que any darrera any en fan un cotxe de quatre despulles que algunes vegades fins i tot els fan gratar les butxaques.

Antoni Ripoll és l'ànima mater d'aquesta moguda que manté cada any el circuit de "Sa Vela" com a lloc d'entrenaments i com a lloc de competició. Amb ell vàrem xerrar.

GALATZO. Toni, que ens podries dir del nivell esportiu dels nostres pilots?

TONI. Hi he pogut observar un canvi bestial del primer any a ara. Malgrat que són aficionats tots i que els cotxes són recuperats, els pilots han collit pràctica i els cotxes han augmentat de potència.

G. I a nivell econòmic, com vos moveu?

T. L'Ajuntament ens subvenciona una part del pressupost, i els trofeus són aportats per empreses i algun particular. Després d'això tenim entrades amb la venda de camisetes de l'autocross i amb la

inscripció dels pilots.

G. Tot això, per cobrir què?, quins són els gastos que normalment comporta aquest esport?

T. La sortida més grossa en la que ens trobam, és el sopar dels pilots després de la carrera. No tot ha d'esser competició, i el teu enemic de pista es converteix amb el teu company de sopar. També hem de pagar l'aigua que empram per regar el circuit, les pantalles de les camisetes, les màquines excavadores que preparen el circuit (enguany hem rebut una important ajuda per aquesta màquina, ja que un negoci particular ens va aportar gran part de la despesa), etc...

Avui és dissabte, dia 10 d'agost. Entre els pilots hi ha nirvis. El circuit de "Sa Vela" s'omple de gent i ambient. Fa una estona la pluja amenaçava en suspendre els entrenaments. Les darreres retocades dels motors fan que els contrincants observin els mateixos i en facin algun comentari.

Comencen els entrenaments. El soroll és característic, i ja la gent es desperta amb aplaudiments i entusiasme.

Els millors temps sortiran els primers, demà, a l'esperada carrera.

SUBSCRIVIU-VOS A

GALATZÓ

